

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 19, październik 2013 00:00

Rafał Rudka

Odśloni: 1270

Zgodnie ustawą z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy gminnego budownictwa mieszkaniowego.

Pomimo wprowadzania przez organy administracji publicznej różnych form wspierania mieszkalnictwa, efekty wdrożonych rozwiązań są w odniesieniu do potrzeb niewielkie. Deficyt mieszkaniowy utrzymuje się na wysokim poziomie, szacowanym na ok. 1,5 mln lokali mieszkalnych.

Podstawowym problemem wymagającym rozwiązania jest stworzenie systemu pomocy publicznej, który bez obciążania budżetu państwa wysokimi nakładami finansowymi przeznaczonymi na ten cel przyspieszy rozwój budownictwa mieszkaniowego. Wymaga to sformułowania przez organy administracji rządowej i samorządowej długoletnich planów zrównoważonego rozwoju.

NIK sprawdziła, jak wygląda realizacja zadań w zakresie gospodarki mieszkaniowej przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego, i oceniła, że organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego nie podejmowały wystarczających działań dla efektywnej realizacji zadań w zakresie gospodarki mieszkaniowej.

Brak było długofalowej i kompleksowej polityki mieszkaniowej państwa, wspomagającej stabilny rozwój budownictwa mieszkaniowego. Wspieranie rozwoju mieszkalnictwa prowadzone było na podstawie niestabilnych i jednostkowych rozwiązań. Zagadnienia gospodarki mieszkaniowej w minimalnym stopniu uwzględniane były w dokumentach strategicznych, w tym m.in. w średniookresowej strategii rozwoju kraju. Nie wdrożono skutecznej formy wspierania budownictwa socjalnego i społecznego, a finansowanie tego wsparcia ze środków budżetu państwa pozostawało na niskim poziomie. Opracowany przez b. Ministra Infrastruktury i przyjęty przez Radę Ministrów 30 listopada 2010 r. dokument pn. „Główne problemy, cele i kierunki programu wspierania rozwoju budownictwa mieszkaniowego do 2020” nie zawierał m.in. planowanych efektów rzeczowych i środków finansowych na wykonanie zadań.

Stwierdzone nieprawidłowości:

- Były Minister Infrastruktury po likwidacji Krajowego Funduszu Mieszkaniowego nie przedstawił Radzie Ministrów aktów wykonawczych, umożliwiających Bankowi Gospodarstwa Krajowego udzielanie preferencyjnych kredytów na cele mieszkaniowe towarzystwom budownictwa społecznego i spółdzielniom mieszkaniowym oraz nie doprowadził do wdrożenia nowych zasad wspomagania budownictwa społecznego na wynajem. Potrzeby w tym zakresie, szacowane były w 2008 r. na 90 tys. lokali mieszkalnych.
- W gminach nieskutecznie realizowano zadanie zaspokajania potrzeb lokalnej społeczności. Okres oczekiwania na zawarcie umowy najmu lokalu z mieszkaniowego zasobu gminy wynosił od miesiąca do ponad 18 lat.
- Gminy w niewielkim stopniu wywiązywały się z obowiązku zapewnienia lokali socjalnych, wzrastała liczba niezrealizowanych wyroków sądowych i zwiększały się kwoty wypłacanych odszkodowań z tytułu niezapewnienia lokali socjalnych. W latach 2008-2010 z 12 648 wyroków sądowych orzekających eksmisję wykonano 1444 wyroki przez dostarczenie lokalu socjalnego, co stanowi jedynie 11,4 proc. liczby wyroków sądowych. Wartość roszczeń odszkodowawczych zgłoszonych na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy o ochronie praw lokatorów wyniosła 59 792,7 tys. zł.
- Działania gmin dla poprawy stanu technicznego zasobu mieszkaniowego były

NIK o samorządach (cz.11): Deficyt mieszkań komunalnych

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 19, październik 2013 00:00

Rafał Rudka

Odśloni: 1270

niewystarczające. Znaczną część tego zasobu stanowiły budynki wybudowane przed 1945 r. i nieremontowane.

- □ □ Przychody uzyskiwane z czynszu nie pokrywały kosztów utrzymania gminnych zasobów mieszkaniowych, a zadłużenie najemców wzrosło z kwoty 173,2 mln zł, wg stanu na 1 stycznia 2008 r., do 236,6 mln zł, wg stanu na 31 grudnia 2010 r.

Źródło: "Sprawozdaniu z działalności NIK w 2012 roku", NIK, 2013